la veu del camp català

1974 Nº49 Preu 7 Ptas.

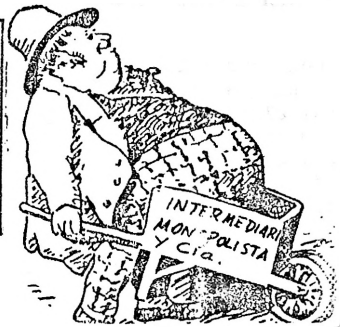

DEFENSEM NOSTRES INTERESSOS!

Estem en plena tardor. Hem recollit ja les collites. Al fer comptes, ens trobem que els preus percebuts no guarden relació amb l'encariment de la vida i els costos de producció. No fa falta, puix, que ens diguin que cal estrenyer-nos el cinturó.

Degut a la crisi econòmica hi han dificultats d'alguns productes al mercat interior i al exterior. Hom practica una arbitraria política agraria i de preus. Es decedeixen importacions de productes agraris innecessarias, sense cap participació camperola. Estan prhibides les exportacions tradicionals. Les explotacions esdevenen irrendables i s'abandonen produccions. Ara, s'importen productes alimentaris que amb una altra política no faria pas falta. Ademés de subvencionar agricultures estrangeres, es malbaraten divises que agreugen el dèficit de la balança de pagaments i els problemes econòmics generals.

S'han reajustat els preus de la remolatxa, cereals i cereals-pinso per a les campanyes 1975-76 a 1977-78, que ja avui són insuficients per tal d'estimular degudament la producció i ho seran encara més en el moment d'aplicar-se, donada la folla carrera inflacionista.

Tota la política agraria, d'accentuat caracter anticamperol i curtes llums, respón als interessos monopolistes i pretén carregar sobre els camperols, treballadors i perceptors de rendes fixes, les consequències de la inflacció i la crisi econòmica, malgrat a que la pagesia no té cap responsabilitat.

Amb la política actual no es poden pas resoldre els greus problemes que aclaparen als homes de la terra. Ens fa falta una política agricola diferent. Hi ha que partir del paper que l'agricultura juga en la vida econòmica de les nacions. De que necessitem una agricultura florent, sobre tot, en el moment en que el món experimenta una clara i forta escassetat de determinats productes agraris, que fan revifar el fantasma del racionament, i la fam colpeja a alguns països. Nostra agricultura ha d'ésser capaç d'assegurar el normal abastiment del país dels productes fonamentals, per als que estem dotats, i al ensems proporcionar un marge d'exportació, lo que no es por confondres en absurdes autarquíes. L'agricultura deu garantizar-nos nostra independència alimentaria, condició bàsica en aquests moments per a una autèntica independència política.

Per a canviar la ruta de l'actual política agraria, no hi ha altra alternativa que promoure per arreu amplies assemblees camperoles a les Germandats, Cooperatives, COSA, Comunitats de Regants, etz., per tal de debatre els problemes concrets de cada lloc i adoptar, democràticament, les

DEFENSEM NOSTRES ....

(continuació)

decisions adients. Paral.lelament, hi ha que coordinar-se per que, donat el cas, es promoguin les accions més convenients. Si fos necessari, cal estar en condicions d'aplicar l'ensenyament de la "guerra de la llet", o veure a les carreteres i camins els tractors i remolcs com a la "guerra del pebrot". Els pagesos podem contribuir a promoure la millor comprensió de llurs problemes, i un fort apoi a les seves reivindicacions, si s'organitzaren caravanes a les ciutats, per a portar directament la producció als consumidors.

En aquests darrers mesos hem vist un desplegament espectacular dels homes de la terra dels països del Mercat Comú. Els pagesos organitzaren manifestacions i marxes de protesta, en defensa de llurs reivindicacions; es concentraren en massa a les ciutats on es reunien els ministres d'Agricultura, per pendre decissions que els afectaven molt directament, tallaven les vies de comunicació, Etz. Els pagesos europeus, si no han aconseguit plena satisfacció, han assolit resultats positius concrets que entraran ràpidament en vigència. Ells han pogut fer prevaler els seus drets, perque disposen d'organitzacions camperoles autènticament representatives, que promouen i encapçalen les accions de masses, al contrari de lo que fa la "Hermandad". En els països democràtics la pagesia pot fer sentir tot el pes de llurs reivindicacions.

Ha arribat, doncs, el moment de que els homes del camp ens preparem a defensar nostres interesssos, participant directament en el combat contra l'encariment de la vida -que ampliarà el mercat interior-, contra la crisi econòmica, per preus remuneradors garantitzats, que s'augmentin automàticament a tenor dels costos de producció, per una nova política agrària que obri nous horitzons, per un marc democràtic en el que estiguin insertes les autèntiques organitzacions democràtiques dels pagesos, com a portaveus vàlids de tots els homes del camp, sense exclusions.

*** *** *******

LES OLIVES I LES RELACIONS AMB U.S.A.

Sobre el paper, les relacions comercials entre els Estats Units i Espanya es basen sobre el principi d'igualtat recíproca. Segons el Ministre de Comerç, senyor Fernández-Cuesta, el dèficit de nostra balança de pagamants amb els Estats Units, arribarà aquest any a l'astrónomica xifra de 1.200 milions de dòlars i al 1.975 a 1.500 milions. Doncs bé, malgrat a aquest dèficit tan acusat, els nordamericans han establert una sobretaxa a les exportacions d'olives i calçat, a fi de no fer la competència a les seves produccions, provocant greus perjudicis a l'economía espanyola. Es veuran afectats 15.000 treballadors i 75 empreses exportadores d'olives. Els pagesos, malgrat als forts augments del cost de producció, perceben iguals preus per l'oliva que en l'any 1.957.

Mentrestant, i tot éssent Espanya el segon país productor d'ametlles del món i el primer exportador, s'han autoritzat importacions procedents de California (EE.UU.) Com consequència d'aquestes importacions que estan a punt d'arribar, les cotitzacions de l'ametlla, que l'any passat era de 200-205 ptes./kg., ha baixat a 140-150 ptes./kg. Com els costos de la producció augmenten i el preu del producte baixa, en els darrers anys, no més a les Balears s'han venut 1.500 finques d'ametllars. Aquesta és una forma molt particular d'entendre la defensa dels interessos dels agricultors espanyols la que practica el Govern Arias. !Com riuran els ianquis a nostra espatlla!

LLEIDA: LA CAMPANYA DE LA PERA

La pera llimonera s'ha pagat com a terme mitjà a 5 ptes./kg., però el preu ha oscil.lat entre 4,50-3 ptes./kg. i 5,40 ptes. S'estimaba oficialment que el cost de producció era de 4,70 ptes./kg., però el real és de 6,92 ptes. La producció no es rendable i per això s'han deixat de recollir molts quilos.

Els pagesos lleidatans veien vindre una mala camapanya, celebraren multidinaries assemblees a la Germandat de Lleida i preneren acords exigint solucions concretes de cara a la campanya i a la ordenació del sector. Sota aquesta pressió, el FORPPA va primà en 2,30-3 ptes./kg. la pera exportada i en 2,2,50 pts. el de pera envasada. En lloc d'entregar aquesta prima al pagés, com hagués estat just, fou entregada al exportador o envasador. Aquests presentaren un rebut d'haver comprat la pera a 5,40 ptes./kg. i paraben la mà a la prima. En molts casos han comprat pera a 3-4 ptes. i han presentat rebuts com si la haguessin pagat a 5,40 ptes., embutxacant-se la prima. Del Segrià i Ribera del Cinca s'han exportat uns 9 milions de kgs.

El pagés no pot exportar per no tindre llicència d'exportació, que atorga el Ministeri de Comerç. Els grans grups monopolistes, són EXFRULESA (Asociació d'APRACOSA, FRUILAR ARILFRUIT), SAFIC, etz., que pel sol fet de fer de intermediaris i enmascarats sota el nom de "grupos de Colonización"(!), moltes vegades llençant, inclús, la fruita un cop passada la frontera amb França, han fet el gran negoci.

SAFIC, fàbrica controlada pel Banc Central, ha comprat uns 6 milions de kgs., dels quals 500 mil a la Germandat de Lleida a 5,40 ptes. i la resta els ha pagat entre 3 i 4 ptes.

De tot lo exposat, cal deduir algunes conclusions:

1º) El gran negoci que han fet els grups monopolistes, amb una sola excepció: el de les Cooperatives agrupades, que mitjançant llur organització, han exportat directament, i segons "Mundo Diario" del 21-9-74, percebran 9 ptes. brutes per quilo de pera llimonera exportada.

2º) Les amplies assemblees de pagesos, celebradas abans de la campanya i la de la COSA, donaren resultats parcials, que comportaren en la prima de fins 3 ptes./kg. pagada pel FORPPA, lo qual ha evitat l'ensorrament dels preus. Però aquesta unitat camperola hauria haver-se mantingut i reforçat durant tota la campanya. No es devia tolerar la imposició dels grups monopolistes de fer firmar els rebuts en blanc, cobrant 3-4 ptes./kg. Els pagesos, mitjançant les Cooperatives i Germandats, així com també entre ells mateixos, es tenien que haver possat d'acord per no vendre a menys de 5,40 ptes./kg., i en cas necessari coordinar-se per sortir al carrer amb els tractors i remolcs, com ja van fer en la campanya del 1973 els agricultors de La Rioja i Aragó, amb l'anomenada "guerra del pebrot".

3º) La pagesia deu pressionar amb més energía per assolir una planificació i millora de les plantacions. Cal agrupar-se en Cooperatives democràtiques, per tal de comercialitzar i envasar els fruits, restant en llurs mans tots el beneficis i eliminant als intermediaris monopolistes i envasadors.

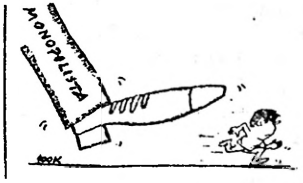

EL VI EN BANCARROTA

La collita de vi d'enguany, que es presenta relativament bona, planteja, malgrat tot, als viticultors molts greus i seriosos problemes.

Vet ací que una gran part de la collita del any passat està encara als trulls, per no haver pogut ser venuda. Això succeix tant a Catalunya com a La Rioja, La Mancha, etz. La llopada dels comerciants majoristes pretén pagar uns preus de riure, francament ruinosos pels agricultors. El problema més inmediat rau on guardar el vi de la collita d'enguany. Per tots costats, la situació és dificil i insostenible. Algunes Cooperatives han sol.licitat crèdits de milions de pessetes per tal de poder fer front al greu problema que s'els hi planteja.

Això ve agreujat per l'absurda imposició del Govern franquista d'exigir el 10% del total de la collita. Davant aquesta arbitrarietat, una més del govern, cal adoptar una postura enèrgica: NEGAR-SE A ENTREGAR EL CUPO!! Ja l'any passat els pagesos de la Conca del Barberà i alguns grups nombrosos del Priorat, Terra Alta i Ribera de l'Ebre actuaren així. Ara el Règim feixista de Franco-Arias esmerça, o intenta emprar, llurs métodes habituals de repressió nazi: amenaça amb embargar, mitjançant el Ministeri d'Agricultura, regit pel dement Allende García-Baxter, a totes les Cooperatives de la "provincia" de Tarragona. No més cap una opció, front a aquesta barbaritat: la unitat de tots els homes del camp, negant-se a les brutals pretensions dels explotadors franquistes.

Les Cooperatives vitícoles te[illegible] jugar un important paper solidari, mantenint estrets contactes entre elles, per coordinar la defensa de la pagesia afectada per aquestes mesures del govern i estar en tot moment amatents a les possibles accions punitives, que acabarien per ensorrar encara més aquest sector de l'agricultura.

!PLENA MOBILITZACIÓ I DENÚNCIA CONTRA AQUEST NOU ELADRONICI!

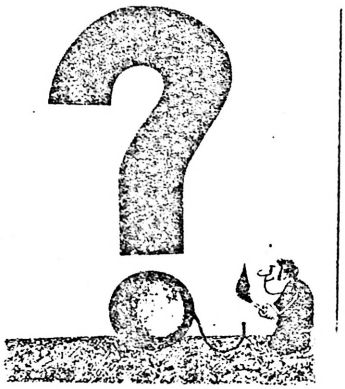

CARTES DELS PAGESOS

Els feixucs problemes que planejen sobre l'agricultura i els homes de la terra, han mogut a polàmiques i debats a la premsa. Els pagesos ja no callen com abans, ja no es resignen en silenci davant les injusticies més paleses i l'arbitrarietat de la catastròfica política del Règim. En els darrers mesos hem pogut llegi a "La Vanguardia" encertades cartes, plantejant de forma realista la situació actual del camp i la precària situació dels seus homes.

Concretament voldriem referirnos a la lletra del 5 de Juliol passat, subscripta per quatre pagesos de Gandesa, desenmascarán un foll projecte d'estructuració de signe neocapitalista de la comarca de la Terra Alta, que intentaba plasmar l'anomenat "Consejo Económico Social" depenén del Sindicat vertical feixista. Hom posabe de manifest els insuportables problemes que pesen sobre dita comarca, en

primer lloc, en lo que pertany a la qüestió preus dels dos productes bàsics de la Terra Alta: el vi i les ametlles. D'això no tratabà el "projecte" d'estructuració... Ve't aqui quina casualitat...

Aturar l'afany de beneficis dels intermediaris monopolistes ("Baco-Vin" de Fere Rovira és un exemple ben concret); control democràtic pels pagesos de tota la política de importacions i exportacions; crèdits suficients a llarg termini, al objecte d'impulsar i promoure el procés productiu i rendable del camp; democratització de les Germandats, Cooperatives i Cambres Sindicals, que aquestes estiguin regides per autèntics pagesos, representants genuins dels homes de la terra, escollits democràticament, arraconant a tota la corrumpuda i parasitaria burocràcia "nacional-sindicalista".

Heus ací, doncs, un exemple ben clar de com es pot aprofitar les possibilitats que en aquests moments ofereix una bona part de la premsa legal. Per aquest camí s'estimula als homes més conscients i responsables de la pagesia per presentar públicament les seves justes reivindicacions -les més sentides-, i denunciar, a la vegada, tot el tinglado de les camarilles del Règim, que manipulen pel seu profit, en connivència amb els jerarques locals, el fruit del treball sacrificat dels agricultors i ramaders.

Els pagesos ja no devem callar, és hora que començem a defensar els nostres drets a tots els terrenys, car hem arribat a un extrem realment insostenible que ja no hom pot aguantar més.

EL PANTA DE RIALB

El projecte de l'embassament de Rialb està al final de la fase d'informació pùblica. Si bé aquest projecte beneficiaria unes 2.000 Has. de superficie regable, pertenyents a cinc municipis, i permetrà iniciar la regulació total de la capçalera del Segre, amb importants repecusions per l'agricultura lleidatana, al transformar de 25 a 40 mil Has. de secà, hem de tenir en compte que afectarà totalment cinc pobles, deixant a 500 persones sense llar i inundant unes terres d'excelent fertilitat.

Aquesta segona part és negligida pels tècnics i autoritats, encara que el Sr. Viola parli d'una hipotètica realització d'un estudi, ni tan sols iniciat, que permetés compensar la comarca que quedarà mutilada. Es ara que ens cal enfocar el problema, màxim quan els homes de la comarca consideren que el peojecte del pantà de Tres Ponts cumplirà les mateixes funcions i perjudicaría molt menys els interessos col.lectius implicats, i quan circula el rumor de que interessos privats prou poderosos són els que han fet variar l'ubicació del pantà.

El procurador Sr. Viola es limita a dir que el pantà de Tres Ponts és "qüestió del tècnics", però l'afer del 5 pobles amenaçats no és sols això. Cal que els afectats tinguin veu, no ja a l'hora de determinar compensacions, si no en l'estudi del projecte, per tal de valorar les solucions millors per a tots. Solament una representació democràtica dels pobles afectats en les comissions d'estudi dels projectes, permetrà trobar la millor solució per a tots els interessos col.lectius, evitant la gestió incontrolada de l'Administració i evitant majors sacrificis col.lectius, a benefici d'interessos amagats i inconfessables.

//

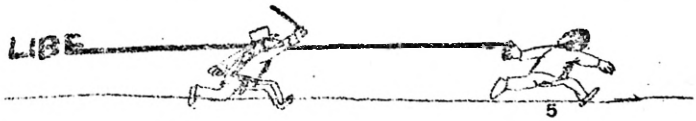

LLUITES CAMPEROLES

FESTA DE LA VAGA A MONTBLANC DEL

FRANCO : Ha tingut lloc aquesta festa tradicional, amb assistència d'uns 500 pagesos de Montblanc i pobles de la comarca. A l'hora dels discursos, nou (9) presidents de Cooperatives vinícoles manifestaren llur decisió de no entregar el cupo del 10% i el conseqüent recàrrec.

El president de la Cooperativa de Pira es va manifestar en el sentit de que ells s'havien negat a entregar el 10% i que els membres de la Cooperativa havien decidit tancar-se en els locals d'aquesta si es que pretenien procedir a l'embarg, i que refusarien tot diàleg a tots aquells que s'apropessin amb amenaçes. Va acabar el seu parlament dient: !! NO PAGAREM !!

CONSCIENCIACIÓ DE PAGESOS A TONÇ : Per tal de protestar contra la construcció del pantà de Rialb (Lleida), els pagesos de Tonç, als quals els hi afecta la construcció d'aquest embalse, es concentraren a fi de manifestar el seu desacord, al no escoltar les "autoritats" la veu popular, en aquesta questió tan vital per llur supervivència.

SINDICAT AGRÍCOLA DE LA PUBOL : Va tindre lloc recentment una assemblea del Sindicat a petició del Sr. Joan Mestre, "Procurador en Cortes" i President de la UTECO (Unión Territorial de Cooperativas del Campo) de Tarragona. Aquest senyor pretenía que el Sindicat vengués l'oli a la UTECO. Però el preu que oferia resultava unes 25-30 ptes. inferior al que percebeix el Sindicat al vendre'l directament. Es va promoure una interessant discussió. La questió plantejada va concloure de forma democràtica pels propis pagesos: 88 votaren contra la venda de l'oli a la UTECO i 6 van estar a favor. La lliçó no pot ésser més evident: A les Cooperatives i molins d'oli de la UTECO de Tarragona cal desterrar les decisions personals i caciquils. La Junta ha d'ésser autènticament representativa, recollida democràticament i llurs decisions acordades pels propis olivarers. Si és veritat que ningú guanya a "democrata" al Sr. Mestre -com ell va dir- que no demostri amb fets. Lo demés són romanços.

PERLES DEL CAMP

S U C R E :

La producció de sucre durant la campanya 1974-75, ascendirà a 560.000 tones, per lo qual deuràn importar-se, al menys, 450 mil tones, amb un dispendi de 600 milions de dòlars, en dos anys.

La producció de sucre oscil.laba, normalment, a la vora de les 950.000 tones. En el primer semestre del 1973 s'exportaren 45.000 tones. Al 1974 hem importat sucre. La raó estreba en que la política marcadament anticamperola del Ministre Allende i del Règim fixaren preus totalment ruinosos als remolatxers i aquests -cosa lògica- reduïren la sembra al mínim.

De Gener a l'Agost del 1974, han estat subscrits contrates per importar 600.000 tones. Ara s'està negociant la compra de 350.000 tones més a Cuba. El seu preu ha passat de 13 centaus de dòlar l'any passat a 40 centaus enguany, o sigui més de tres vegades. Així, doncs, es malbaraten preciosos divises i que el Govern pretén encobrir culpant al petroli.

Malgrat a que ja hom paga el sucre a 24 ptes./kg., la prima a l'importació de sucre estranger ens costa als espanyols més de 1.000 milions de ptes. cada mes. Ara prometen que al 1976, al recollir la remolatxa la pagarán a millor preu. ¿A fins llavors, qué, senyor Ministre d'Agricultura...

L L E T :

Ja és coneguda la VAGA DE LA LLET dels ramaders lleters, per assolir preus justos i remuneradors. El senyor Allende ha promogut l'importació de llet fresca i en pols de França, a preus superiors als que es pagan en Espanya. Al 1974 es calcula l'importació de 400 milions de litres. L'any passat es llançaren molts litres per mènica als ramaders.